

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 608/2022
06.04.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Јелице Бојанић Керкез и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужила АА из ..., ББ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Драгана Милидраговић, адвокат из ..., против тужене Основне школе „Жарко Зрењанин“ из Новог Сада, коју заступа Правобранилаштво Града Новог Сада, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3076/21 од 22.11.2021. године, у седници одржаној 06.04.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3076/21 од 22.11.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ПРЕИНАЧУЈУ СЕ пресуда Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3076/21 од 22.11.2021. године и пресуда Основног суда у Новом Саду П1 997/21 од 13.09.2021. године, тако што се **ОДБИЈА** тужбени захтев тужила којим су тражиле да се обавезе тужена да им за период од 01.02.2018. године до 31.01.2021. године, исплати:

тужили АА из ...,

-на име накнаде трошкова за исхрану у току рада износ од 114.065,84 динара, са затезном каматом од 09.02.2021. године до исплате и износ од 16.216,31 динара на име затезне камате обрачунате од доспелости до 08.02.2021. године, као и на име накнаде за регрес за коришћење годишњег одмора износ од 83.023,24 динара са затезном каматом од 09.02.2021. године до исплате и износ од 11.126,99 динара на име затезне камате обрачунате од доспелости до 08.02.2021. године,

тужили ББ из ...,

-на име накнаде трошкова за исхрану у току рада износ од 119.345,25 динара, са затезном каматом од 09.02.2021. године до исплате и износ од 16.688,63 динара на име затезне камате обрачунате од доспелости до 08.02.2021. године, као и на име накнаде за регрес за коришћење годишњег одмора износ од 83.023,24 динара са затезном каматом од 09.02.2021. године до исплате и износ од 11.126,99 динара на име затезне камате обрачунате од доспелости до 08.02.2021. године и

тужили ВВ из ...,

-на име накнаде трошкова за исхрану у току рада износ од 105.851,00 динара, са затезном каматом од 09.02.2021. године до исплате и износ од 15.153,29 динара на име затезне камате обрачунате од доспелости до 08.02.2021. године, као и на име накнаде за регреса за коришћење годишњег одмора износ од 83.023,24 динара са затезном каматом од 09.02.2021. године до исплате и износ од 11.126,99 динара на име затезне камате обрачунате од доспелости до 08.02.2021. године, те да тужиљама накнади трошкове парничног поступка у износу од 135.000,00 динара, са законском затезном каматом.

ОБАВЕЗУЈУ СЕ тужиље да туженој накнаде трошкове поступка у износу од 153.959,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 997/21 од 13.09.2021. године, ставом првим изреке, тужбени захтев тужиља је усвојен. Ставом другим, трећим и четвртим изреке, обавезана је тужена да тужиљама за период од 01.02.2018. године до 31.01.2021. године исплати на име накнаде трошкова за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора, као и на име затезне камате обрачунате од доспелости до исплате, појединачне износе ближе одређене овим ставовима изреке. Ставом петим изреке, обавезана је тужена да тужиљама на име трошкова парничног поступка исплати износ од 135.000,00 динара, са затезном каматом од извршности до исплате, док је ставом шестим изреке одлучено да се тужиље ослобађају обавезе плаћања трошкова судских такси.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3076/21 од 22.11.2021. године, жалба тужене је одбијена, а првостепена пресуда потврђена.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, са позивом да се о истој одлучује применом одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

По одредби члана 404. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11...55/14) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотри правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Поступајући на основу цитиране законске одредбе, Врховни касациони суд је имајући у виду различиту судску праксу апелационих судова у истој чињеничноправној ситуацији дозволио одлучивање о посебној ревизији тужене.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду применом члана 408. ЗПП и нашао да је ревизија основана.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиље су запослене код тужене на радном месту спремачица. У спорном периоду тужена је обрачунавала и исплаћивала плату тужиљама на тај начин што је основицу, коју објављује Влада Републике Србије,

множила са коефицијентом радног места за послове спремачице, који износи 6,30, након чега је целокупно обрачунату плату са увећањима и накнадама упоређивао са минималном зарадом и по потреби попуњавао до износа минималне зараде. На обрачунским листама плата тужиља нису исказиване накнаде за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора као посебне ставке.

Имајући у виду наведено, нижестепени судови налазе да тужиљама у спорном периоду нису исплаћиване накнаде на име трошкова за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора, с обзиром на то да када се коефицијент тужиља помножи са ценом рада, плата није одговарала висини минималне зараде, на основу чега су извели закључак да у коефицијенту за обрачун плате тужиљама нису биле садржане предметне накнаде и из ових разлога су усвојили тужбени захтев тужиља у наведеним износима.

Према становишту Врховног касационог суда, ревизијом се основано указује да су нижестепени судови погрешно применили материјално права.

Одредбом члана 1. став 1. тачка 3. Закона о платама у државним органима и јавним службама („Службени гласник РС“ бр. 34/01 ... 21/16) који се примењује и на школе-установе основане ради обезбеђивања и остваривања права утврђених законом и остваривања другог законом утврђеног интереса у области образовања, прописано је да се овим законом уређује начин утврђивања плата, додатака, накнада и осталих примања изеђу осталих и запослених у јавним службама које се финансирају из буџета Републике, аутономне покрајине и јединица локалне самоуправе. Чланом 4. став 2. истог закона, прописано је да коефицијент за обрачун плате садржи и додатак на име накнаде за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора.

Коефицијенти за обрачун и исплату плате запослених у школама одређени су Уредбом о коефицијентима за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама („Службени гласник РС“ бр. 44/01 са изменама). Влада Републике Србије и репрезентативни синдикати закључили су Посебан колективни уговор за запослене у основним и средњим школама и домовима ученика („Службени гласник РС“ бр. 21/15 и 92/20) којим су поред осталог уредили права, обавезе и одговорности из рада и по основу рада запослених у основним школама, средњим школама и домовима ученика, којима се средства за плате обезбеђују у буџету Републике Србије. Међутим, имајући у виду да истим није уговорено и право запослених на исплату накнада за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора, произлази да када су у питању наведене накнаде на запослене у школама се примењују одредбе Закона о платама у државним органима и јавним службама. Овим законом је прописано да коефицијент изражава сложеност послова, одговорност, услове рада и стручну спремину, као и да садржи додатак на име накнаде за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора. Такође, иако се из коефицијента основне плате за тужиље од 6,30, односно у исплатним листама, не види који проценат или номинални износ представљају наведене накнаде, сама та чињеница не ствара основ за њихову исплату на начин како су то нижестепени судови утврдили (параметрима Посебних Колективних уговора у РС: за делатност путне привреде, за јавна комунална предузећа и сл.), нити подразумева да део коефицијента тужиља поуздано не садржи предметне трошкове. Код овако утврђене чињеничне и правне ситуације, по оцени Врховног касационог суда тужиље немају право на тражене накнаде, јер им је тужена плате обрачунавала и исплаћивала у складу са утврђеним коефицијентом (у којем су према

законској одредби садржани додаци за исхрану и регрес), због чега су пресуде преиначене, а тужбени захтев тужилца одбијен као неоснован.

Из наведених разлога, применом члана 416. став 1. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Тужена је успела у поступку, те су тужилце обавезане да јој накнаде парничне трошкове у износу од 153.959,00 динара, применом члана 153, 154, 163. и 165. став 2. ЗПП. Туженој су досуђени опредељени трошкови који обухватају: састав одговора на тужбу 9.000,00 динара, заступања на два одржана рочишта по 10.500,00 динара, састав жалбе и ревизије по 18.000,00 динара, према Тарифи о наградама и накнадама за рад адвоката („Службени гласник РС“ број 121/12...37/21), као и судске таксе за: три одговора на тужбу по 17.592,00 динара и на жалбу 35.183,00 динара, одмерено према Закону о судским таксама („Службени гласник РС“ број 128/24...106/15).

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић